

det høje Ting til at stemme mod Flertallets Forslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (G. o. p.): Jeg har ikke noget imod, at Sagen henvises til mig, saaledes som det er foreslaaet af Flertallet, tilmed da den ikke har forelaaet til Underfølgelse siden den sidste Overskrivelse, hvorom jeg har tilstillet Finansudvalget en Skrivelse af 26de Januar 1892, nemlig en Overskrivelse paa ca. 10,700 Kr. ud over det Beløb af 78,000 Kr., som man anslog, der vilde medgaa. Med Hensyn til Sagen selv forholder det sig saaledes, at der ganske rigtig først forelaa en Plan, som var anslaaet til 64,400 Kr., men som blev forkastet af Ministeriet. Hvad der derefter passerede, er fremstillet i Byraadets Skrivelse, ingenlunde naturligvis med Vilje, men saaledes, at det dog let kan give et Indtryk, som ikke svarer ganske til det, der er passeret. Naar der nemlig i Byraadets Skrivelse staar, at det, nemlig Ministeriet, valgte en anden Plan, som kostede 78,000 Kr., og der senere tales om, at Regeringen paabød en større Udgift dertil, end Kirkeens egne Midler tillod, forholder Sagen sig saaledes, at det var Byraadet, der indstillede, og Ministeriet, der approberede denne ny Plan paa 78,000 Kr., man paabød ikke noget mod Byraadets Vilje og Opfordring, men man gav derimod Approbation paa Indstillingen. Uagtet det altsaa var en Approbation af en Indstilling, anerkendte i øvrigt Kirkeministeriet, at Billighedshensyn kunde tale for at tilstøde de 20,000 Kr., hvorom der den Gang androg, men det modsatte Finansministeriet sig af Hensyn til de Principper, som overhovedet fulgtes ved slige Understøttelser. Men der er ikke blevet forhandlet med Finansministeriet om denne sidste Overskrivelse af 10,700 Kr., og det er ganske vist muligt, og det vil jeg meget gerne aabne en Forhandling med Finansministeriet om, at dog Billighed taler for, at man kommer Kommunen, som jo ganske vist er stærkt belastet og har anvendt betydelige Beløb, som jeg i øvrigt paastøner, til denne Kirkebygning, noget til Hjælp, og det er denne Forhandling, jeg føler mig opfordret til at begynde, hvis Sagen henvises til mig, som Flertallet har foreslaaet.

Ordsprøveren (H. Holm): Naar Flertallet har foreslaaet Sagen henvist til Ministeriet, har det selvfølgelig gjort det efter de Oplysninger, der forelaa for Udvalget, og skulde det vise sig, at der paa disse Punkter

var Fejl, er det jo en anden Sag. Smidlettid tror jeg at Stillingen virkelig er saaledes, i alt væsentligt, som Byraadet har fremstillet, og som ogsaa Udvalget i sin Betænkning har refereret. Sagen var, at da den første Tegning blev indsendt, svarede Ministeriet i en Skrivelse af 30te Maj 1888, hvor det blandt andet hedder saaledes: „Angaaende denne Plan har Ministeriet indhentet Betænkning fra Statsraad, Arkitekturmaler Hansen, Dr. phil. Henry Petersen og Professor Storch, der ere Medlemmer af det for visse fortrinligt vigtige Kirker bevilgede særlige Syn, hvilke Mænd uden at indlade sig paa den konstruktive eller paa den rent kirkelige Side af Sagen have fundet, at Hensynet til Skønhed og Karakter i saaringe Grad er stet Tyldbestemt. Projektet, at de allerede af den Grund ikke kunne anbefale det“ osv. Der er altså klart, at det er af saadanne Hensyn, man har forkastet den første Plan, som Byraadet havde været med til, at indstille og garantere. Saa forlangte Ministeriet, at man skulde indsende andre Planer, og Kirkeinspektionen indsendte da, saa vidt jeg har forstaaet det, de Planer, som det havde liggende, og som vare fremkomne under Konkurrencen. Blandt disse Planer valgte saa Ministeriet en, nemlig den til 78,000 Kr., og Byraadet blev saaledes nødt til at gaa ind derpaa. Jeg er paa Flertallets Vegne tilfreds med det Svar, den højtærede Kultusminister gav. Jeg haaber derefter, at Sagen vil blive undersøgt, og at der vil finde en Forhandling Sted mellem Kirkeministeren og Finansministeren, saa at der mulig kan gøres noget for at hjælpe Byen under de vanskelige Omstændigheder, som den er kommen i, derved, at Kirkeforetagendet er blevet langt dyrere, end man fra først af selv vilde gaa til, paa Grund af de Forbringelser, som Ministeriet stillede.

Jeg vil med det samme bemærke, om det ikke vilde være det retteste at tage det Forslag tilbage, som staar under Nr. 6, da det er afgjort ved Tilfølsbevillingsloven. Hvis der ikke er noget til Hinder derfor, vil jeg paa Udvalgets Vegne tage det tilbage.

Formanden (H. G. Sbrø): Naar det ærede Medlem kan gøre det paa Udvalgets Vegne, er der intet til Hinder derfor. Indstillingen under Nr. 6 er tagen tilbage. Vil nogen optage den? (Ophold.) Da dette ikke er Tilfældet, er den bortfaldet.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.